

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

poslanců Zbyňka Stanjury a Gabriely Peckové k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (tisk 821)

Se vypouští následující novelizační body a články:

Článek I.

Body 1-9

Body 10-14

Body 16-18

Článek II.

Bod 1 a 2

Článek III. se vypouští celý.

Článek IV.

Body 1-3

Bod 5

Článek VI. se vypouští celý.

Článek VII. se vypouští celý.

Důvodová zpráva:

Ve vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění se, mimo jiné, navrhuje zavedení nové dávky otcovské poporodní péče (dále jen "otcovská"). Dávka má být poskytována z nemocenského pojištění otci dítěte, do 6 týdnů od porodu, nebo obdobně při jeho převzetí do péče a to po dobu 1 týdne, ve výši 70% vyměřovacího základu.

Důvodem pro navrženou právní úpravu je údajné zlepšení rodinných vazeb, zapojení otce do péče o novorozence a zlepšení v oblasti rovnosti žen a mužů, včetně údajného lepšího uplatnění žen na trhu práce. Bohužel současná krize rodiny má zcela jiné příčiny, především vzrůstající individualismus, odklon od tradičních hodnot a orientaci na materiální zisk a osobní úspěch. Týdenní sdílení péče o novorozence na tyto příčiny nemůže mít, bohužel, žádný zásadní vliv. Pokud se otec opravdu chce zapojit do časně péče o novorozené dítě, může čerpat řádnou dovolenou, či přechodně pracovat z domova, pokud to charakter práce umožňuje, nebo v případě nepříznivého zdravotního stavu matky, či dítěte, čerpat OČR (ošetřování členů rodiny). Argument, že "otcovská" změni k lepšímu uplatnění matek na trhu práce je opět mylné v situaci, kdy chybí systémová podpora státu, zejména ekonomické nástroje pro motivaci zaměstnavatelů vůle pro častější zavádění zkrácených pracovních úvazků, sdílených úvazků, nebo práci z domova. Současně představa,

že jeden týden nové dávky může pozitivně přispět k opětovnému zapojení matky do pracovního procesu, je mimo realitu.

Tento návrh zavádí další nerovnost v přístupu státu k OSVČ, kdy především drobní živnostníci, kteří denně bojují o přežití, si často neplatí nemocenské pojištění, pouze povinné zdravotní a sociální a na otcovskou tak nemají šanci dosáhnout. Navíc by museli řešit výpadek zaměstnance, který by "otcovskou" čerpal a tak ještě zhoršili svoji nelehkou situaci, nehledě na další administrativní zátěž.

Zanedbatelný není ani dopad do státního rozpočtu, který by činil něco kolem 750 mil, včetně výpadku výběru pojistného a nákladů na zavedení dávky. Tyto prostředky by bylo naopak možno využít daleko účelněji např. na podporu biologických rodin ohrožených dětí. Je pravda, že některé státy nějakou formu "otcovské" zavedení mají a to v různé délce i výši kompenzace, zpravidla podle výkonnosti té dané ekonomiky.

Proto by bylo vhodné nekompletovat návrh do balíčku s jinou agendou, ale vypracovat návrh samostatný, který by respektoval uvedené námítky a ze současného návrhu se „otcovská“ vypouští.